

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 696/06
18.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду К.бр.789/05 од 17.02.2006. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ жалба Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, па се ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Новом Саду К.бр.789/05 од 17.02.2006. године, тако да гласи:

Оптужени АА, рођен __. године у __, од оца __ и мајке __, рођ. __, држављанина СЦГ, по занимању __, издржавају га родитељи, нежењен, без деце, без имовине, војску служио у __, води се у Војном одсеку __, неосуђиван, против њега се не води поступак за друго кривично дело, стално настањен у __ у улици __,

КРИВ ЈЕ

ШТО ЈЕ :

- Дана 09.07.2005. године у Петроварадину на Петроварадинској тврђави на музичкој манифестацији "Егзит 05", неовлашћено држао, док ју је савијао у цигарету тзв. "Џоинт", супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, решењем о утврђивању опојних дрога и психотропних супстанци ("Сл. гласник РС", број 24/05), под редним бројем 47, на листи А, cannabis sativa, Л, тзв. "марихуана", близу тежине 0,5 грама,

- чиме је учинио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика,

Па га применом одредбе члана 246. став 4. Кривичног законика ослобађа од казне.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Новом Саду, К.бр.789/05 од 17.02.2006. године, оптужени АА је на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП-а, у вези члана 8. став 2. ОКЗ-а ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а.

На основу члана 197. став 1. ЗКП-а, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио Окружни јавни тужилац у Новом Саду, због

повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи, тако што ће оптуженог огласити кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а.

Републички јавни тужилац је дописом Ктж.бр.797/06 од 10.04.2006. године предложио да Врховни суд уважи жалбу Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и преиначи првостепену пресуду, тако што ће оптуженог огласити кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а и за то дело му изрећи казну.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је по службеној дужности испитао у смислу члана 380. ЗКП-а и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Побијаном пресудом, као и поступком који је претходио доношењу исте нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, а на које повреде Врховни суд као другостепени поводом жалбе у смислу члана 380. ЗКП-а пази по службеној дужности.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца указује да је првостепени суд побијаном пресудом повредио кривични закон тако што је неправилно применио одредбу члана 8. став 2. ОКЗ-а, када је нашао да радње оптуженог иако садрже обележја кривичног дела одређена законом не представљају кривична дела због малог значаја и незнатности друштвених последица.

Наиме, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио чињенично стање и то да је оптужени критичном приликом неовлашћено држао опојну дрогу „марихуану“ бруто тежине 0,5 грама, како на основу одбране оптуженог, тако и на основу исказа сведока ББ, ВВ и ГГ и писмених доказа у списима предмета.

Међутим, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је погрешно применио кривични закон наставши да у конкретном случају има места примени одредбе члана 8. став 2. ОКЗ-а. Ово стога што предметна марихуана која је одузета од оптуженог у количини од 0,5 грама не може да представља мање друштвено опасно дело, јер се ради о делу које само по себи садржи повећану друштвену опасност. Наиме, институт незнатне друштвене опасности – члан 8. став 2. ОКЗ-а, може се применити код предметног кривичног дела, али је код доношења одлуке за примену овог института нужно ценити не само врсту и количину опојне дроге већ и све друге околности које су од значаја за примену овог института, а на шта се основано указује жалбом јавног тужиоца, па се тако мора имати у виду квалитет виности и значаја заштићеног добра, а то је здравље људи са последицом дела која се односи на угрожавање здравља и доводи до тешких здравствених и социјалних проблема.

Стога је Врховни суд уважио жалбу Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и преиначио наведену пресуду тако што је оптуженог АА огласио кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика, али је нашао да оптуженог због извршења предметног кривичног дела треба ослободити од казне, а сходно одредби члана 246. став 4. Кривичног законика.

Наиме, полазећи од врсте и количине дроге пронађене код оптуженог и то да је од оптуженог одузета марихуана у количини од 0,5 грама бруто тежине, да се од ове количине могао направити само један цоинт, да је оптужени желећи да помогне сведоку ББ који није био у стању да сам направи ц, кратко време око 5 минута, био у поседу предметне дроге, а коју су друга лица донела критичном приликом, као и чињенице да се ради о релативно младом човеку, до сада неосуђиваном, па ценећи околности под којима је дело извршено, овај суд процењује да изрицање ма какве санкције не би имало друштвеног оправдања, због чега је применом одредбе члана 246. став 4. Кривичног законика оптуженог ослободио од казне.

По налажењу Врховног суда и применом наведене мере може се остварити сврха примене кривичних санкција предвиђена чланом 4. Кривичног законика, а која је по циљу неким аспектима блиска кривичним санкцијама, с обзиром да се лице коме је изречена сматра осуђиваним, што је у смислу члана 55. Кривичног законика основ за постојање поврата

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 391. ЗКП-а, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Председник већа-судија,

Драгиша Ђорђевић, с.р.

Записничар,

Александра Симић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове пресуде дозвољена је жалба Врховном суду Србије као суду трећег степена у року од 8 дана од дана пријема, а преко Окружног суда у Новом Саду.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љи